

Er bønn viktig?

Dette er en delvis kladd. Skrivefeil kan forekomme

En del vil kanskje stusse på overskriften? For som kristen så vil de fleste si at bønn er viktig. I de senere årene har det vært en del bølger i kristenheten, og en del har vært bra, og noe ikke.

Det som kanskje en del har slitt med er dette spørsmålet: Hvor viktig egentlig bønn? Jeg selv vært inne i en perioder der jeg har stilt spørsmål ved bønn, og til og med på et tidspunkt hadde jeg dette spørsmålet. I dag sliter jeg ikke med det, og jeg mener fremdeles at bønn er viktig og essensielt. Men mitt syn på hva bønn er har forandret seg litt.

Noen grunner til at jeg hadde dette spørsmålet var følgende: Bønn ble ofte sett på som en plikt vi måtte gjøre som kristne, og jeg følte meg fordømt hvis jeg ikke ba nok. Og en del forkynnelse gav meg dette inntrykket at hvis man ikke fastet og ba nok, ville ikke Gud høre bønnen. Og det var også veldig forbundet med om man hadde husket å be om tilgivelse for alle sine synder.

En annen grunn, som har kanskje mer har vært tilfelle de siste årene er dårlig erfaring med andre kristne.

Jeg giftet meg for snart 4 år siden med en kvinne som har vært gift før. Hennes første mann forlot henne, det var hor inne i bildet fra han sin side, og han forlot henne og hennes to små barn. Til tross for bakgrunnen, som mange kristne heller ikke sjekket opp, ble jeg og kone fordømt av mange kristne. Både fra en del kristne i Norge, som mente jeg hadde begått en stor synd, men kanskje spesielt her ut jeg jobber og bor. På samme erfarte jeg også skuffelse og avvisning fra andre kristne som hadde vært nære venner i mange år. Jeg tror at prosessen med å tilgi og gi slipp på bitterheten gjorde også noe med mitt bønneliv.

Jeg hadde også en positiv opplevelse for rundt 2012, der jeg fikk et nytt lys over Gud sin kjærlighet og nåde, og hvordan Gud så på meg, og det har holdt meg oppe i disse årene.

I tillegg har jeg en kone som har stor tro på bønn, og vi har også sett mange bøttesvar og mirakler sammen de siste årene!

Jeg vil ha en liten undervisning nå, og det er et utdrag og et redigert utgave av en undervisning som opprinnelig het: Frimodighet i bønn.

Frimodighet i bønn.

Når Bibelen snakker om frimodighet, så er det ofte i sammenhengen med å ha frimodighet innfor Gud. At vi kan frimodig be ham om noe, og at han vil svare oss. Se på to skriftsteder her:

1Joh 3:21f

21 Mine kjære! Dersom vårt hjerte ikke fordømmer oss, da har vi frimodighet for Gud, 22 og hva vi enn ber om, det får vi av ham, fordi vi holder hans bud og gjør det som er til behag for ham.*

**Hvis du leser videre i 1Johannes vil du se at bud ikke handler om de 10 bud, men om å elske hverandre.*

1Joh 5:14f

14 Og dette er den frimodige tillit vi har til ham, at dersom vi ber om noe etter hans vilje, så hører han oss, 15 og dersom vi vet at han hører oss, hva vi enn ber om, da vet vi at vi har fått våre bønneemner oppfylt hos ham.

Det bare å se oss selv som noen usle syndere, som en ussel makk(Jes 41:14), som ikke fortjener noe, gjør at du ikke vil ha frimodighet og forventning til at dine bønner blir besvart. (Makk er det samme som en larve eller mark). Vi er ikke en ussel mark, vi er sønner og døtre av den levende Gud, vi kan frimodig komme til ham og be ham om alt det som er etter hans vilje.

Heb 4:16

16 La oss derfor med frimodighet tre fram for nådens trone, for at vi kan få miskunn, og finne nåde til hjelp i rette tid.

Hva er det som gjør at vi mister frimodigheten for komme til Gud og be ham om noe? I 1Joh 3:21 sto det at *dersom vårt hjerte ikke fordømmer oss, da har vi frimodighet for Gud.*

Det at du tror at du ikke er verdig til å motta noe fra Gud, på grunn av alle synder og gale ting du har gjort, gjør at du ikke har forventning til at dine bønner blir besvart.

En av de største årsaker til at du ofte ikke får bønnesvar, er ikke på grunn av din synd eller mangel på hellighet, men fordi du ikke er helt sikker på om du har gjort deg fortjent til det. La meg bare tilføye at djevelen bruker gjerne synd til fordømme oss, så jeg oppfordrer ikke til å synde.

Du er kanskje en kristen som vet at du er blitt det gjennom tro og ikke ved dine gode gjerninger, men fordi du kanskje føler at Gud ikke er helt fornøyd med deg, er du usikker på om han faktisk vil besvare dine bønner. Eller du føler at du ikke har tro nok. Det er følelsene som ofte er hindringen til bønnesvaret er ikke tro. For tro er et valg, men ofte kommer følelsene i veien, og det er lett å velge følelsene fremfor å tro sannheten.

Våre følelser kan ofte fortelle oss noe som ikke er sant. Du kan føle at du ikke har gjort deg fortjent til noe, du kan føle at fordi du har gjort så mange feil at ikke Gud vil høre deg. Du kan føle at du ikke har tro nok, og at Gud ikke er fornøyd med deg.

Jeg slet i en del år med å føle at Gud ikke ville høre mine bønner før jeg hadde kommet til et visst nivå i å leve hellig, eller hadde tro nok. Jeg følte av og til at hvis jeg bare levde hellig nok eller om jeg klarte å leve nær Gud nok, og ba nok og at følte at jeg hadde tro nok, så ville Gud helbrede meg fra en sykdom jeg slet med.

Men problemet var ikke tro og hellighet som jeg *følte* Gud sa jeg måtte ha (djevelen brukte mine følelser til å fortelle meg en løgn om noe som Gud ikke hadde sagt), men min frimodighet.

Det var min mangel på frimodighet som stengte for bønnesvaret, ikke hvor hellig jeg klarte å leve eller hvor mye jeg ba og hvor mye jeg følte jeg trodde.

Jeg kan kanskje til tider føle at Gud ikke er fornøyd med meg, men det er ikke sannheten. Gud er fornøyd med meg og deg fordi du har valgt å tro ham. Velg ikke å gå etter hva du føler. Du kan ha frimodighet for Gud selv om du ikke skulle føle for det, for din frimodighet innfor Gud kommer ikke an på hva du har gjort eller vil gjøre, men kun på Guds gave som heter nåde. Du kan frimodig ta i mot denne gaven, selv om du ikke føler at du fortjener den.

Pietismens negative arv

De som sier at vi kan ikke forvente å få noe av Gud, tror faktisk at de får ting på grunn hva de har gjort, at Gud gjør med dem etter deres synder. De vet at de ikke har fortjent noe fordi de kanskje ikke har oppført seg bra, og gjort synd. Derfor forventer de ikke noe heller, og de tror at Gud kanskje bare i noen tilfeller vil høre, når han finner det for gått.

De gode nyhetene er at vi kan komme frimodig til Gud, ikke på grunn av dine rettfærdige gjerninger, men på grunn av hva Jesus allerede har gjort for oss. Når vi tar imot Ham i tro, og får vi også tilgang på alt som Gud har. Bibelen sier at vi er sønner og døtre av Ham (Rom 8:17) og når Jesus døde fikk vi hans arv. Vi er Guds arvinger og Jesu medarvinger. Denne arven består av: kjærlighet, glede, fred (Gal:5:22), kraft (Apg 1:8, 2Tim 1:7), styrke (2Tess 3:3), seier (2Kor 2:4), helse (2Pet 2:24, 3Joh 2), glede, fremgang (Sal 1:3), sunt sinn, selvkontroll (2Tim 1:7) også videre.

Noen sier at vi kan ikke kreve eller forvente noe av Gud, fordi vi er bare støv. Da har de misforstått evangeliet. Nå tror jeg faktisk at vi ikke trenger å kreve noe av Gud, for han har alt gitt oss alt, fordi vi er arvinger av ham. Du kan ikke kreve noe du allerede har fått. Vi trenger bare å ta det i mot.

Hvis du begynner å fokusere på dine egne gjerninger, eller på dine synder vil du miste din frimodighet. Det er dette som er den negative arven vi har fra pietismen, den får oss til å bli fokusert på hvor usle og små vi er, at vi ikke har noen betydning. Pietismen og Jantelove fokuserer veldig på hvem du er i deg selv. Fokuset er på deg. Jeg tror det er viktig å se at uten Gud er jeg forlapt, og fortjener ingen ting. Men jeg er ikke uten Gud lenger, og vi må huske på at vi lever ikke lenger selv (Gal 2:20). Han som har all makt bor faktisk på innsiden av meg, og vi kan gjøre alt i Ham som gjør oss sterk (Fil 4:13). Du må få fokuset bort fra hva du var og over på hvem du er nå. Når du ser dette så vil du ha frimodighet, og alt det du ber om, som er etter hans vilje, vil du få.

Frykt stjeler frimodigheten

Det at vi mister vår frimodighet kommer i stor grad av at vi har frykt. Om du er sjenert og har menneskefrykt, så har du sannsynligvis en frykt for avvisning. Hvis du gjør noe galt, kan du ha frykt for straff, eller at du vil bli fordømt. Fordømmelse er egentlig en frykt for at noen, som for eksempel Gud, vil staffe deg ved å avvise deg.

1Joh 4:17-19

17 I dette er kjærligheten blitt fullkommen hos oss, at vi har frimodighet på dommens dag. For slik som han er, slik er også vi i denne verden.

18 Frykt er ikke i kjærligheten, men den fullkomne kjærlighet driver frykten ut. For frykten

*har med straff å gjøre, og den som frykter, er ikke blitt fullkommen i kjærligheten.
19 Vi elsker fordi han elsket oss først.*

Djevelen er en ekspert på å få oss fordømt, han vet at det er det som vil gjøre at vi ikke har frimodighet for Gud. Han vil gjerne peke på våre gjerninger å si at vi ikke har prestert nok, eller nådd opp til visse krav. Han vil fokusere på at du ikke elsker Gud nok, og at Gud vil straffe deg for det på en eller annen måte.

Djevelen vil enten få deg til å bli fordømt for en synd du har gjort eller ting du burde ha gjort, men ikke gjorde.

En annen metode han bruker er stolthet. Han vil få deg til å føle deg stolt for synder du ikke har gjort, og du tror du fortjener Guds gaver fordi du har vært en snill gutt eller jente. Du fordømmer gjerne andre som gjør de synder du klarer å holde deg unna. Og når du ikke får det du ber om, blir du bitter på Gud, stiller spørsmål ved Guds kjærlighet og mister din frimodighet. Du tror at du vil få kjærlighet ved å oppfylle krav, det vil si når du ikke synder så er Gud fornøyd og glad i deg, når du synder er Gud sint, skuffet og fordømmende. Og du skjønner ikke at Gud ikke vil gi deg det du ber om når du har vært flik til å be, lese Bibelen og holdt deg unna store synder.

Tro og frimodighet.

Tro og frimodighet er noe som går hånd i hånd. Hvis vi går tilbake til Hebbereerbrevet og ser på sammenhengen dette skriftstedet står i så handler det om tro og tillit til Gud.

Heb 10:35

35 Kast derfor ikke bort deres frimodighet, som har stor lønn!

Tre vers etter står det:

Heb 10:38

38 Men den rettferdige av tro, skal leve. Og dersom han unndrar seg, har min sjel ikke behag i ham.

Ett vers etter står det (husk at Bibelen ikke ble skrevet med kapiteler og vers):

Heb 11:1

1 Men tro er full visshet om det en håper, overbevisning om ting en ikke ser.

Hebreerbrevet ble skrevet til jøder som hadde blitt kristne, men som ønsket å gå tilbake til jødedommen. Forfatteren, som vi ikke vet hvem er (noen mener det kan være Paulus eller Johannes), skriver veldig ofte at det å tro på Jesus og hva han har gjort for oss er mye bedre enn å gå tilbake til jødedommen. Ordet «bedre» nevnes over 13 ganger i dette brevet, og det er ofte i sammenheng med et bedre håp, bedre pakt, bedre løfte også videre. Og fordi vi har et bedre håp og løfter enn de i Gamle Testamentet sier forfatteren at vi nå kan vi frimodig komme frem for Gud.

Heb 4:16

16 La oss derfor med frimodighet tre fram for nådens trone, for at vi kan få miskunn, og finne nåde til hjelp i rette tid.

Heb 10:19

19 Brødre, vi har altså i Jesu blod frimodighet til å gå inn i helligdommen.

Nådens trone var en trone i det aller helligste i templet der bare yppersteprestene (leder presten) en gang om året kunne gå inn å sone for sydende som var begått på vegene av

folket. Dette stedet var så hellig at hvis noen kom inn dit, eller hvis prestene ikke hadde gått igjennom ritualene på foreskrevet måte, ville de falle død om. Det var med andre ord dødsstraff for det.

Å komme inn i det aller helligste var den eneste måten som mennesker kunne komme til Gud og motta syndenes forlatelse når de levde under loven. Men da Jesus kom, forandret dette seg. Han var det siste offer for synd, og det er gjennom tro at vi kan komme til Gud. Vi trenger ikke lenger å ofre for synden vi har begått. Mange tror at Gud straffer dem når de gjør noe galt, som å sende dem fordømmelse, eller til og med sykdom. Noe som faktisk var tilfelle før Jesus kom. Men straff for din synd ble sonet da Jesus døde. Gud er ikke vred eller sint på deg lenger. Og dette var det bedre budskapet som hebreerbrevets forfatter snakker om. Vi kan nå frimodig tre frem for Gud, på tross av hva du har gjort, og ta imot alt det Han har for deg. Men dette gjøres kun gjennom å velge å tro det.

Du velger å tro det når du bruker din frimodighet som Gud allerede har gitt deg. Denne frimodigheten er ikke noe du skal opparbeide deg, eller prøve å få til, men den er allerede gitt deg, og når du opererer i frimodighet på det Gud har sagt i Bibelen det vil si: løfter som han har gitt oss. Tro er: Frimodig å holde fast ved det som Gud har lovet.

Vi kan lett miste vår frimodighet når ting ikke skjer med en gang, og vi føler at Gud ikke har hørt oss. Men det er dette som ofte kan hindre ditt bønnesvar! Ikke mist din frimodighet selv om du skulle føle at bønnesvaret ikke er på vei. Hold fast ved bekjennelsen og frimodigheten av det som Gud har lovet oss i Bibelen, og du vil se at det du ber om vil skje.

Du vil oppleve frihet i fra fordømmelse, skyld, dom, sykdom, fattigdom, frykt, depresjon, håpløshet, m.m.

Heb 10:23

23 La oss holde urokkelig fast ved bekjennelsen av vårt håp, for han er trofast som gav løftet.

Heb 4:14-16

14 Da vi nå har så stor en yppersteprest, som er gått gjennom himlene, Jesus, Guds Sønn, så la oss holde fast ved bekjennelsen!

15 For vi har ikke en yppersteprest som ikke kan ha medlidenhet med oss i vår skrøpelighet, men en som er prøvet i alt i likhet med oss, men uten synd.

16 La oss derfor med frimodighet tre fram for nådens trone, for at vi kan få miskunn, og finne nåde til hjelp i rette tid.

Er det Guds vilje?

I 1Joh 5:14 står det *dersom vi ber om noe etter hans vilje*. Dette er et problem for mange, for de er usikker på hva som er Guds vilje. Hvis det er en ting du ber om, og du er utrygg på om det er Guds vilje, vil du ikke ha frimodighet.

Mange har et bilde av Gud, som en vanskelig person å forstå. Noen sier at hans veier er så uransakelige at vi egentlig ikke kan finne ut av hva han vil og ønsker for oss. For eksempel så helbreder han noen personer noen ganger, og andre ganger ikke. Noen ganger er det hans vilje å helbrede, og noen ganger ikke. Vi kan aldri helt vite.

I min Bibel står det:

Jak 1:16f

16 Far ikke vill, mine kjære brødre!

17 All god gave og all fullkommen gave kommer ovenfra, fra lysenes Far. Hos ham er ingen forandring eller skiftende skygge.

Gud har kun gode gaver for deg, og sykdom er ingen god gave. Bibelen kaller det faktisk for en forbannelse(4Mos 28). Hos Gud er det ingen forandring eller skiftende skygge. Han helbreder ikke noen og andre ikke. Gud gjør ikke forskjell på folk. Hvis han vil helbrede en, vil han helbrede alle.

Det kan være mange grunner til at noen ikke blir helbredet, men Gud er ikke en av dem! Jeg tror faktisk at en av hovedgrunnene er at du ikke har frimodighet til å tro at det er Guds vilje for deg å være frisk.

Hvis du ikke er sikker på om det er Guds vilje for deg å bli helbredet, vil du heller ikke ha en frimodig tillit til å be om det. La meg bare si at Gud er ikke vanskelig å forstå, men noen ganger trenger du å fornye dine tanker så du kan forstå Ham(Rom 12:2) mer så du kan dømme om hva som er Gud sin vilje.

Rom 12:2

2 Og bli ikke dannet lik denne verden, men bli forvandlet ved fornyelsen av deres sinn, så dere kan prøve hva som er den gode og velbehagelige og fullkomne Guds vilje.

Paulus sier også at vi ikke skal være uforstandige, med andre ord: Dumme, men forstå hva som er Guds vilje.

Ef 5:17

17 Vær derfor ikke uforstandige, men forstå hva som er Herrens vilje!

Hvis Guds vilje var vanskelig å forstå, hvorfor sa Paulus da at vi ikke skulle være dumme, men forstå hva som var Gud vilje?

Noen ganger er vi bare rett og slett bare uforstandige og dumme, og det er derfor vi ikke ser hva som er Guds vilje.

Gud har på mange måter vist sin vilje gjennom Bibelen, og gjennom å se på Jesus sitt liv. Han vil for eksempel ikke at du skal ha frykt, fordømmelse, sykdom, angst, depresjoner osv. Gud ønsker at du skal ha det god på alle områder i livet, selv om omstendigheter skulle gå deg i mot.

3Joh 2

2 Du kjære! Jeg ønsker at du i alle ting må ha det godt og være ved god helse, likesom din sjel har det godt.

Det er Guds vilje for deg at du skal ha det godt, i din helse, i ditt ekteskap, i ditt forhold med andre mennesker og han vil at du skal ha alt det du trenger til enhver tid, for at du også kan gi til andre. Gud har liv og overflod av liv for deg(Joh 10:10), og det er hans vilje!

Noen tror at å lide for Jesus handler om å ha en depresjon eller sykdom for Ham. Men hvorfor skal vi bære på noe som han har båret og satt oss fri ifra?

Ikke mist din frimodighet på grunn av religiøse og tradisjonelle lærer som ikke stemmer overens med hva sannheten sier.

Det kan være tider der du står foran et valg, og du vet kanskje ikke helt hva som er Guds vilje. I de situasjonene er det viktig bare å stole på at Gud vil lede deg til å ta de rette valgene. Og om du skulle feile, er Gud fremdeles for deg, med deg og vil hjelpe deg.

Det er også situasjoner hvor vi ikke ser at våre bønner blir besvart selv om vi vet at det er Guds vilje. Svaret på dette er ofte:

- **Tid.**

Ikke alt skjer over natten og når ting tar tid kan det føre til at vi til og med kan gi opp. Jeg tror også enkelte ting kan ha med timing å gjøre, men det står ofte mer på oss enn på Gud.

- **Andre personer er involvert.**

Hvis du for eksempel ber om en ektefelle eller om økonomisk hjelp er andre personer involvert.

- **Feil bilde av Gud.**

Vi tror ikke Gud vil høre oss på grunn av at han er sint på oss.

- **Vårt forhold til oss selv og andre.**

Noen ganger trenger vi å tilgi, både oss selv og andre. Vi kan selv stå i veien for at Guds vilje skal skje. Denne er kanskje den vanskeligste, derfor trenger vi både å se hvor høyt Gud elsker oss og hvor viktige vi er i Guds øyne.

Forvent at noe godt skal skje!

I Norge har vi på sett og vis blitt litt oppdratt med å tenke at vi må ikke ha for store forventninger om at noe godt skal skje, for hva om det ikke skjedde og vi ble skuffet. Og når noe godt skjer, så klarer vi ikke å glede oss over det, for da er det for godt til å være sant. Eller vi tenker at det vil nok ikke vare.

Vet ikke om du kjenner deg igjen i dette? Det gjør i hver fall jeg. Ikke bare i mitt eget liv, men mange andre jeg har snakket med og kjenner.

Jeg har funnet ut at jeg heller vil tro å håpe på at noe godt vil skje meg, og oppleve noen skuffelser, enn å gå rundt og føle håpløshet, frustrasjon og motløshet fordi jeg tror at noe godt ikke vil skje meg.

Når man er syk for eksempel er det mye bedre å tenke på at jeg vil bli frisk en dag, enn å tenke at denne sykdommen er uhelbredelig og jeg vil ha den til jeg dør.

Jeg led av en uhelbredelig sykdom som ingen leger fant svar på, og det var både noen som sa til meg, og jeg følte det ofte også, at dette var noe som Gud ikke ville helbrede meg fra. Jeg slet med matallergier, og på det verste spiste jeg bare grønne grønnsaker og litt ris og vann, og jeg fikk til og med allergiske reaksjoner av dette. Jeg måtte spise noe, derfor hadde jeg allergiske reaksjoner konstant. De besto i av pusteproblemer, som var det absolutt verste, kraftig hodepine, vondt i kroppen og magen, konsentrasjonsvansker, depresjoner m.m. Og i dette så var det noen som sa at kanskje det var Guds vilje at jeg skulle ha det slik resten av livet, for kanskje Gud hadde en skjult mening med det. Jeg tok meg selv i å begynne å tenke slik også.

Da jeg tenkte på at jeg kanskje måtte ha det slik resten av livet, ble jeg bare enda verre og mer frustrert og deprimert. Jeg så meg selv slik for de neste 50 årene, og det var en rimelig deprimerende tanke. Jeg ønsket heller å dø.

Men så husket jeg hva Guds Ord sier. Den sier at det er fremtid og håp for meg. Den sier at han har helbredet meg. Den sier at Jesus kom for å gi meg liv og overflod av liv. Den sier at Gud ønsker at jeg skal ha det godt på alle områder i livet.

Jeremia 29:11

11 For Jeg vet hvilke tanker Jeg tenker om dere, sier Herren, tanker til fred og ikke til noe ondt. Jeg vil gi dere framtid og håp.

Joh 10:10

10 Tyven kommer ikke for noe annet enn for å stjele og drepe og ødelegge. Jeg er kommet for at de skal ha liv, og det i overflod.

Da jeg begynte å tenke slik, fikk frimodighet til å tro at Gud ville og hadde allerede helbredet meg. Litt etter litt ble jeg bedre, og i dag spiser jeg alt, og har ingen allergiske reaksjoner.

Dette har skjedd for de jeg hadde frimodighet til å tenke at noe godt vil skje meg, jeg begynte å se meg selv frisk.

Jeg begynte å tenke og se for meg at jeg en dag kunne spise alt igjen, og jeg hadde frimodighet og tro på at dette var Guds vilje for meg. Det har også skjedd!

Begynn hver dag med å si: Noe godt vil skje meg i dag, Gud har gode planer for denne dagen. Han er for meg og ikke i mot meg. Når du gjør det vil du oppleve at ditt liv blir bedre og bedre, og du kan til og med oppleve at sykdommer forsvinner.

Synd og frimodighet.

Jeg har ikke nevnt dette så mye i denne undervisningen, en det er selvfølgelig at synd er noe som vil stjele din frimodighet. Derfor vil jeg igjen si dette: Du kan ikke synde og tror det aldri vil ha noen innvirkning på deg og din frimodige. Synd vil alltid prøve å lede deg vekk fra Gud, og djevelen vil alltid prøve å angripe deg med fordømmelse. Det er viktig at du står djevelen og synd imot, hvis ikke vil det stjele din frimodighet, og fienden vil ikke fly fra deg.

Jak 4:7-8

7 Vær derfor Gud undergitt! Men stå djevelen imot, så skal han fly fra dere.

8 Hold dere nær til Gud, så skal han holde seg nær til dere.

Hvordan får vi frimodighet?

Jeg har sagt en del om hvordan vi kan miste frimodigheten, men hvordan kan vi bygge den? Hvis du har hørt eller lest min undervisning før, vil ikke svaret komme som en stor overraskelse på deg. Svaret er å se hva sannheten sier, og den sier at Gud er kjærlighet og han elsker deg. Når vi kjenner sannheten, det vil si Bibelen som er Guds ord til oss, vil den sette oss, eller gjøre oss fri.

Joh 8:32

32 Og dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal gjøre dere fri."(BGO)

Når du vet denne sannheten om at Gud er for deg, og ikke imot deg og at han elsker deg ubetinget kan ingen ting hindre din frimodighet.

Rom 8:31-35

31 Hva skal vi da si til dette? Hvis Gud er for oss, hvem er da imot oss?

32 Han som ikke sparte Sin egen Sønn, men gav Ham for oss alle, hvordan skal Han kunne annet enn å gi oss alle ting med Ham?*

33 Hvem vil komme med anklage mot Guds utvalgte? Det er Gud som rettferdiggjør.

34 Hvem er den som fordømmer? Det er Kristus som døde, ja, mer enn det, som også er oppstått, som også sitter ved Guds høyre hånd, og som også går i forbønn for oss.

35 Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Trengsel, angst, forfølgelse, hungersnød, nakenhet, fare eller sverd?(BGO)

Djevelen kan ikke anklage eller fordømme deg mer, for du får ikke din rettfærdighet ved deg selv, men det er Gud som har rettfærdiggjort oss ved Jesus.

Den største hinder for ikke å være frimodig er frykt for avvisning, som jeg allerede har nevnt, enten det gjelder fordømmelse, som er en frykt for avvisning, eller at du vil si eller gjøre noe dumt og at andre vil dømme deg eller avvise deg for det.

Menneskefrykt handler om frykt for avvisning, vi frykter at andre skal se ned på oss, ikke like oss, dømme oss osv. Hvis du får en åpenbaring av Guds kjærlighet og at han er for deg, vil ikke det å ha frimodighet være et stort problem lenger. Når du vet Gud aldri vil avvise deg selv for den største tabben du kan gjøre, er det ingen som egentlig kan avvise deg og såre deg lenger. Sannheten over kan faktisk være med på å sette deg fri i fra frykt for avvisning.

Det skriftstedet har hjulpet meg veldig mye! Jeg vet at det er ingen som kan skille meg fra Guds kjærlighet. Djevelen kan sende så mange ting han vil, men når jeg vet at Gud elsker meg og at ingen ting kan skille meg fra hans kjærlighet, da kan ingen trengsler, forfølgelser, angst osv. gjøre meg noe. Jeg kan vinne mer en seier når jeg vet at han elsker meg og har elsket meg så høyt at han gav sitt liv for meg!

Rom 8:37-39

37 Men i alt dette vinner vi mer enn seier ved ham som elsket oss.

38 For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter, verken det som nå er eller det som komme skal, eller noen makt,

39 verken høyde eller dybde eller noen annen skapning skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre.

Frimodigheten kommer når du ser at Gud elsker deg!

Du må vite at Gud elsker deg!

La meg bare avslutte denne undervisningen med å si litt mer om viktigheten av å vite at Gud elsker deg. Og dette er det aller viktigste i denne undervisningen.

5M 1:26f

26 Men dere ville ikke dra dit opp. Dere var gjenstridige mot Herrens, deres Guds ord.

27 Dere knurret i teltene deres og sa: Herren hater oss! Derfor har han ført oss ut av Egypt og vil gi oss i amorittenes hånd og ødelegge oss.

Hvorfor var Jødene gjenstridige og gjorde opprør mot Gud? De trodde Gud hatet dem. På ett eller annet tidspunkt hadde Israels folk fått denne tanken om at Gud hatet dem.

Hvis du føler at Gud ikke er glad i deg eller hater deg, hvorfor skulle du da tro at han hadde noe godet for deg. Hvis noen hater deg vil du ikke tro at denne personen har løfter for deg som vil gjøre gode ting mot deg. Noen tenker at Gud hater meg fordi jeg fikk et barn før ekteskaper, eller han hater meg eller misliker meg fordi jeg ikke har bedt eller lest i Bibelen den siste uka. Eller jeg trodde Gud hatet meg fordi jeg ikke har gitt tienden.

Du er nødt til å gjøre noe med denne tankegangen, for så lenge du ikke ser og har en åpenbaring av at Gud elsker deg, vil ikke din tro fungere.

Hva er grunnlaget for at jeg kan ha frimodighet til å tro at Gud vil helbrede meg? Jo hans kjærlighet. Du må starte med å tenke: Fordi Jesus elsker meg, er jeg helbredet. Så hvilket område er det djevelen først vil angripe for at vi skal miste vår frimodighet? Jo dette området som har med Guds kjærlighet å gjøre. Djevelen vil at du skal tro at Gud ikke elsker deg lenger og er imot deg, på grunn av noe du gjorde eller ikke gjorde.

Det eneste middel mot at du tror at Gud hater deg er å vite at du er rettferdig. Og vi får ikke rettferdighet gjennom hva vi gjør, men gjennom det Jesus allerede har gjort og at Jesus elsket deg og gav sitt liv for deg, og at du har fått hans rettferdighet. Jesus gjorde det rett for oss, han tok våre feil og gjorde det rett. Derfor er vi rettferdig. Selv om ikke du er verdig for denne kjærligheten til Gud, så er Jesus det, og det er nok. Du er i ham, og du lever ikke lengre selv (Gal 2:20)

Når du vet at du vet at Gud elsker deg, vil din tro være sterk!
Når du vet at en person elsker deg vet du at de kommer til å gjøre det de har lovet deg.
Når du vet Guds løfter, og du vet at han elsker deg, da kan ingen ting stå i veien for at det du har bedt om vil skje. Du vet det vil skje fordi du er sikker på at han elsker deg!

Ikke begynn og sett spørsmålstegn ved Guds kjærlighet, for da kommer vantroen snikende. Ikke begynn å si: Hvorfor lot Gud meg bli syk? Hvorfor lot han meg miste jobben min? Hvorfor lot Gud meg miste kjæresten min? Vi kan ha noen hvorfor av og til og det er helt normalt og Ok, men ikke begynn og legg skylden på Gud. Han står ikke bak det onde! Når noe negativt skjer, ikke begynn å klandre Gud, men begynn å tenk: Gud har noe bedre for meg. Jeg mistet kanskje jobben min, men Gud har en bedre jobb for meg. Jeg har kanskje mistet kjæresten, men Gud har en enda bedre enn for meg, jeg ser frem imot den personen Gud vil at jeg skal gifte meg med! (Dette er i stor grad min historie og vitnesbyrd.) Min tante døde av kreft, men hun er på et bedre sted nå og jeg vil se henne igjen en dag.

Hvis du begynner og setter spørsmålstegn ved Guds kjærlighet, vil det ta fra deg din frimodighet til å tro at Gud har noe godt for deg. Tro handler om å ha tro på at Gud virkelig ER kjærlighet.

Hold fast ved bekjennelsen av han kjærlighet, og du vil ha frimodighet til å be om hva du vil.

Begynn å si: Jeg har legedom fordi han elsker meg, jeg har alt deg jeg trenger fordi Han elsker meg. Jeg trenger ikke å være redd, fordi han elsker meg.

Når du ikke føler du fortjener Guds kjærlighet, begynn å si: Jesus elsker meg, ja han elsker MEG!

1Joh 5:14f

14 Og dette er den frimodige tillit vi har til ham, at dersom vi ber om noe etter hans vilje, så hører han oss,

15 og dersom vi vet at han hører oss, hva vi enn ber om, da vet vi at vi har fått våre bønneemner oppfylt hos ham.

Joh 15:7

7 Dersom dere blir i meg, og mine ord blir i dere, da be om hva dere vil, og dere skal få det.

1Joh 3:22

22 og hva vi enn ber om, det får vi av ham, fordi vi holder hans bud og gjør det som er til behag for ham.